

20 Aug. 1954

VALKENBURG.

Afscheid ds. Th. J. H. Steenbeek.

Groote belangstelling.

Voor een groote schare belangstellenden, uit gemeente en omgeving heeft ds. Steenbeek afscheid genomen van zijn gemeente. Na votum en zegen en zingen van Ps. 84 : 1 en 3 werd de wet gelezen en Joh. 15 : 10, waarna ds. Steenbeek vooring in gebed. Gezongen werd Gez. 83 : 1, 2, 3 en 4.

In zijn inleiding tot de prediking merkte spreker op, dat afscheid vooral duidelijk maakt, dat wij menschen zijn en dat niets menschelijks ons vreemd is.

Het afscheid nemen geeft veel moeite, toch heeft spreker grooten dank in het hart. Evenals bij de bergbeklimming de ravijnen en afgronden, diepten en stroommen groote moeiten geven, beloont het uitzicht van den top; dan overzien wij het geheel en vervlakken de hindernissen. Zoo ook hier bij het afscheid na vier en half-jarigen arbeid valt het kleine en nietige weg en blijft de liefde en dankbaarheid over. Maar niet alleen dankbaarheid. Spreker vraagt zich met bescheldenheid af, ben ik wel altijd getrouw geweest; is de waakzaamheid over de kudde altijd wel even groot geweest? Neen, bij ons wordt altijd te kort ontdekt en ons past beschaamdheid tegenover God. Daarom wil hij ook dezen laatsten keer aan de gemeente brengen het Woord van God naar aanleiding van 1 Joh. 2 : 28a. En nu, kinderen, blijft in Hem.

Spreker wijst er op, dat dit woord van Johannes ook een afscheidswoord is aan de gemeente. Hij schetst het kind zijn in al zijn zorgen en moeiten van niet kunnen, niet weten, en afhankelijk zijn van ouders. Zoo is ook de mensch tegenover God. Hieruit wordt geboren het zoeken naar een steunpunt, dat alleen te vinden is in Jezus Christus.

Vervolgens bepaalde spreker de gemeente bij het geloof in Christus, wat wij zoo schoon vinden in het voorgelezen gedeelte, waarin Christus de ware wijnstok is en wij de ranken.

Na gesproken te hebben over de vragen: Zijn wij in Hem en waar zullen wij blijven? waarin spr. den zwaren strijd teekende om tot het geloof te komen en te blijven bidt hij de gemeente toe, dat allen tot dat geloof getrokken mogen worden.

Na het amen, gaat ds. Steenbeek voor in dankgebed en laat zingen Ps. 138 : 4, waarna hij den zegen uitsprak.

Op sprekers verzoek werden geen toespraken gehouden. De gemeente zong haar scheidenden leeraar de bekende zegenbede uit Ps. 134 toe.